

Arrest

nr. 320 650 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN WALLE
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER *loco* advocaat H. VAN WALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 11 februari 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 2 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 3 november 2021 in Italië (Eurodac).

1.2. Op 20 april 2022 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 24 juli 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 26 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 02/03/2022

U werd op 18 april 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.43 uur tot 17.57 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Andrine MPE MWANA LIKE, loco Meester Elena VANDERHAEGEN, was tijdens de volledige duur van het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, A.(....) A.(...) M.(...), verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en van de Omar Warsangeli clan te zijn, die behoort tot de Harti Abgal clan. U werd geboren in Masajid Cali Guduud, een dorp gelegen in het district Middle Shabelle. U heeft daar uw hele leven gewoond. U ging naar de Koranschool en hielp in uw vrije tijd uw oma in het huishouden en met de verzorging van de geiten. U woonde samen met uw vader en grootmoeder. Uw grootmoeder woont ondertussen nog steeds in Masajid Cali Guduud, in het huis van uw oom. Uw vader is overleden. U heeft twee halfzussen en een halfbroer, de laatste werd meegenomen door al-Shabaab en is sindsdien vermist. Uw halfzus M.(...) woont bij haar vader en broer I.(...) in Johwar.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. U werd door uw leraar in augustus 2021 op de Koranschool gerekruteerd voor al-Shabaab. De leraar liet u en andere leerlingen nablijven en vertelde dat u die week zou moeten vertrekken met al-Shabaab om te vechten. U vertelde dit thuis, maar uw familie was niet akkoord met de rekrutering en liet u vanaf dan niet meer naar de Koranschool gaan. De volgende dag kwamen er personen naar uw huis om u daar te halen en mee te nemen om te gaan vechten met al-Shabaab. Uw vader verzette zich en er ontstond er een schermutseling waarbij uw vader gedood werd door de personen die u in opdracht van al-Shabaab kwamen halen. U werd meegenomen en een week vastgehouden door al-Shabaab in een kamer, in de omgeving van het dorp, maar kon ontsnappen, samen met een medegevangene, door een onoplettendheid van uw bewaker. Na uw ontsnapping ging u te voet naar uw oom in Masajid Cali Guduud. Uw oom hielp u om het land te verlaten. U reisde met een vals paspoort via Turkije en Italië naar België op 11 februari 2022, waar u op 2 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende als niet begeleide minderjarige vluchteling. Na een leeftijdsonderzoek op 4 april 2022 werd u meerderjarig bevonden.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u vermoord te worden door al-Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Ten eerste moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 20 april 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: “de analyse van de medische test geeft mijns inziens aan dat A.(...) M.(...) A.(...) op de datum van 04.04.2022 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. ” Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige (NPO, p. 5). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Verder moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). Zo legt u vage verklaringen af in verband met de rekrutering als strijder voor al-Shabaab door uw leraar op de Koranschool. Uw leraar, zelf een lid van al-Shabaab (NPO, p. 13) vroeg jullie soms om deel te nemen aan de strijd. Echter komt u niet verder dan dat hij zei dat jullie naar het Paradijs zouden gaan en het jullie plicht was om te strijden voor het geloof (NPO, p. 15, 27, 28, 30), meer kan u niet zeggen over deze overtuigingspogingen. U vertelt dat u in de periode vóór uw vertrek twee a drie keer per week moest nablijven (NPO, p. 31) bij uw leraar die u tijdens deze extra lessen vertelde dat u zou gaan vechten voor al-Shabaab (NPO, p. 24). U kan echter weinig of niets vertellen over wat er gezegd werd tijdens deze extra lessen die de bedoeling hadden u voor te bereiden op uw indiensttreding als strijder bij al-Shabaab (NPO, p. 30, p. 34). U verklaart dat de leraar u vroeg om klaar te staan om te vertrekken met al-Shabaab (NPO, p. 24), maar kan niets vertellen over de voorbereidingen die u daarvoor moest treffen verder dan “klaar staan” en dat het die week zou gebeuren (NPO, p. 34). Het is evenwel opmerkelijk dat uw leraar, en bij uitbreiding al-Shabaab, u hierdoor de mogelijk zou bieden u alsnog te onttrekken aan hun vraag. Als u gevraagd wordt naar uw mening over al-Shabaab, verklaart u “Ik kende AS [al-Shabaab] niet zo goed maar ik hoorde wel dat ze slechte mensen zijn en mensen vermoorden (NPO, p. 29).” U kan ook geen andere voorbeelden aanhalen van jongens die door al-Shabaab werden gerekruteerd op de school. Het is niet aannemelijk dat u na 11 jaar op een Koranschool gezeten te hebben die gerund wordt door deze groepering, al-Shabaab niet zo goed kent of niet genoeg kent om er meer over te kunnen zeggen dan dat ze slechte personen waren. Het is ook niet aannemelijk dat u geen enkel ander geval kan geven van gedwongen rekrutering op de school of in het dorp dat tussen 2006 en 2022 volledig onder controle was van al-Shabaab (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) behalve het geval van uw eigen broer (NPO, p. 9, 28.), waarover u overigens ook niks kan vertellen (NPO, p. 28, 29). Verder is het ook weinig aannemelijk dat u in een relatief klein dorp dat onder controle stond van al-Shabaab opgroeide en in de Koranschool zat die volgens uw verklaringen gerund werd door een leraar die werkte voor al-Shabaab (NPO, p. 13) en nooit eerder en door niemand anders gevraagd werd om zich bij al-Shabaab aan te sluiten (NPO, p. 32) terwijl al-Shabaab wekelijks naar de school kwam om u en uw klasgenoten toe te spreken om u te vertellen dat u uw land moet verdedigen maar wachtte tot u bijna 18 jaar was om u te laten aansluiten als strijder. Deze manier van te werk gaan –voortdurend terugkomen en waarschuwen dat de jongens gerekruteerd zullen worden zonder dit ook effectief te doen – zou een weinig effectieve manier van handelen zijn aangezien al-Shabaab op die manier de jongens uitgebreid de kans geeft om zich aan de rekrutering te onttrekken. Bovendien is het niet duidelijk waarom al-Shabaab u nog zou vertrouwen en willen rekruteren aangezien uw vader door Al-Shabaab werd gedood (NPO, p. 6, 25) en u bovendien al geweigerd had om u aan te sluiten door weg te blijven van de Koranschool (NPO, p. 24).

U legt ook vage verklaringen af in verband met uw ontvoering, meer bepaald in verband met de periode dat u opgesloten zat. U zat een week opgesloten in een kamer met een medegevangene maar weet behalve zijn naam weinig of niets over hem te vertellen (NPO, p. 33). Men zou nochtans redelijkerwijs mogen verwachten dat indien u een week opgesloten zat met een persoon in een kamer dat u enige informatie over die persoon heeft verkregen. U verklaart ook weinig gedetailleerd over uw gevangenschap zelf: u komt niet verder dan een algemene dagindeling, bidden, eten en slapen en kan weinig meer vertellen over wat u zag en hoorde, waar u was, hoe het eruit zag. Over de pogingen tot rekrutering kan u eveneens weinig vertellen, u komt opnieuw niet verder dan dat al-Shabaab u vertelde over uw plicht te vechten tegen de ongelovigen. Het is tevens weinig aannemelijk dat uw bewaker u de kans liet te ontsnappen op de manier waarop u aangeeft dat dit gebeurd is.

Volgens uw verklaringen, kon u ontsnappen tijdens een onoplettendheid van een bewaker die u en uw medegevangene alleen liet voor het avondgebed, terwijl u naar het toilet ging en uw medegevangene zich wiste liet de bewaker jullie alleen om alvast te gaan bidden (NPO, p. 35). Het is weinig aannemelijk dat al-Shabaab zoveel belang hecht aan uw rekrutering dat zij ertoe overgaan uw vader te doden en u te ontvoeren, en u vervolgens vast te houden, in leven te houden en proberen te overtuigen strijder te worden, maar een dergelijke slechte bewaking voorzien dat u op deze gemakkelijke manier kan ontsnappen. U kent uw medegevangene nauwelijks, weet niets over hem maar volgt hem blindelings: u zegt immers niet te weten waar u zich op dat moment bevond. De jongen die volgens u al geruime tijd aan ontsnappen dacht (NPO, p. en NPO, p. 34), wacht tot op het moment dat jullie ontsnapt zijn om u te vragen waar u heen moet (NPO, p. 35) en blijkt dan toevallig uw oom te kennen en te weten waar hij woont en hij brengt u vervolgens vlot naar het huis van uw oom (NPO, p. 36). U kan dan verder ook geen informatie meer geven over wat er vanaf dat moment met de jongen gebeurde of waar hij naartoe ging (NPO, p. 36-37). Dit tast de geloofwaardigheid van uw opsluiting en ontsnapping met de hulp van deze medegevangene sterk aan. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdig bent in de verklaringen omtrent de tijdspanne van uw ontsnapping. Het ene

moment verklaart u dat u de hele nacht doorliep tot aan het huis van uw oom (NPO, p. 26). Het andere moment zegt u dan weer dat de plaats waar u werd vastgehouden niet ver van uw dorp was en dat u na twee uur lopen reeds bij het huis van uw oom aankwam (NPO, p. 35).

In verband met de feiten die plaatsvonden na uw vertrek, verklaart u initieel dat u in de gesprekken met uw oom enkel informatie uitwisselde over de gezondheid van uw oma (NPO, p. 10). Later verklaart u dat het uw oom was die u verteld heeft dat al-Shabaab teruggekomen is na uw ontsnapping naar het huis van uw grootmoeder en naar u vroeg in de week erna (NPO, p. 37). Later zijn ze niet meer teruggekomen (NPO, p. 37). Het is onwaarschijnlijk dat u dergelijke belangrijke informatie niet zou vermelden. Verder is het niet aannemelijk dat u nog een maand ondergedoken zat bij een familie in Mogadishu maar u over hen niks kan vertellen (NPO, p. 18). U deelde er nochtans een kamer met een andere jongen (NPO, p.).

Tenslotte getuigt het feit dat u Italië doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen, en u andere identiteitsgegevens opgaf toen uw vingerafdrukken werden genomen (zie antwoord Ministero dell'Interno, d.d. 4/4/2022), van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

U heeft geen documenten voorgelegd ter staving van verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal

burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en

gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of zijn de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- *artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- *artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 Vreemdelingenwet;*
- *artikel 3 EVRM;*
- *artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
- *het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);*
- *de beoordelingsfout”.*

Het verschil tussen verzoekers verklaarde leeftijd en de leeftijd volgens de leeftijdstest, ligt laag. Verzoeker volhardt in de leeftijd die hij verklaard heeft en die hij gehoord heeft van zijn ouders. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de overgrote meerderheid van de Somaliërs geen identificerende documenten heeft en dat dergelijke documenten ook nauwelijks een rol spelen in het dagelijks leven. Mensen worden geïdentificeerd op basis van hun clan en familienaam. Slechts 3% van de Somaliërs is in het bezit van een geboorteakte. Verzoeker citeert uit landeninformatie. Gelet op het ontbreken van identiteitsdocumenten, kon verzoeker zich enkel baseren op de leeftijd die hem door zijn ouders werd verteld. Verzoeker heeft nooit de intentie gehad om de Belgische autoriteiten te misleiden wat dit betreft en is te goeder trouw. Rekening houdende met het gebrek aan identificerende documenten, in combinatie met het eerder beperkt verschil tussen de opgegeven leeftijd en de weerhouden leeftijd, mag dit element geen determinerende rol spelen in de beoordeling van verzoekers dossier.

De commissaris-generaal doet een uiterst selectieve lezing van landeninformatie. Zo stelt het rapport van LandInfo van 2012, dat terug te vinden is in het administratief dossier, dat de rekrutering soms agressief kan zijn en dat nieuwe rekruten gedwongen verzameld worden in scholen of via round-ups in bussen. Deze rekrutering op school bevestigt verzoekers verklaringen. Verzoeker citeert uit dit rapport. Het rapport van LandInfo stelt vervolgens dat er geen uniforme methodes gehanteerd worden in de gebieden waar Al Shabaab de controle heeft, en dat lokale omstandigheden een grote rol spelen.

Er kan bijgevolg niet afgegaan worden op één welbepaalde methode, waardoor de commissaris-generaal verkeerdelijk de door verzoeker geschetste methode als ongeloofwaardig afschrijft. Agressieve rekruteringsmethoden vormen een oplossing voor een stijgend aantal gedeserteerde strijders. Ook de manier waarop Al Shabaab de jongeren probeert te overtuigen komt overeen met de methode die door verzoeker geschetst werd, in die zin dat ze de jongeren aanmoedigen om hun plicht te vervullen als echte moslims. De bestreden beslissing haalt verder aan dat vrijwillige rekrutering een efficiëntere methode is om loyale strijders te bekomen, wat verzoeker niet betwist. Uit de algemene landeninformatie blijkt echter dat de jongeren die door Al Shabaab gerekruteerd worden doorgaans niet vertrouwd worden met belangrijke taken, maar gebruikt worden als kanonnenvoer. Waar de commissaris-generaal zich afvraagt waarom Al Shabaab verzoeker zou vertrouwen aangezien zijn vader door hen vermoord werd, is irrelevant. Verzoeker zou gedwongen gerekruteerd worden en gebruikt worden in de strijd van Al Shabaab, zonder dat loyaliteit hierbij een grote rol speelt. Ook de EASO COI Query van oktober 2019, eveneens terug te vinden in het administratief dossier, bevestigt dat Al Shabaab overgaat tot gedwongen rekrutering in gebieden waarover de groepering controle heeft. Eveneens blijkt uit dit rapport dat het aantal vrijwillige rekruten daalt, waardoor Al Shabaab meer beroep moet doen op gedwongen rekrutering. Opnieuw wordt bevestigd dat Al Shabaab jongeren onder meer rekruteert in scholen, madrassa's en moskeeën.

De commissaris-generaal gaat in de bestreden beslissing volledig voorbij aan het feit dat gedwongen rekrutering door Al Shabaab effectief gebeurt in gebieden die onder controle staan van de groepering. Dat Al Shabaab liever beroep doet op vrijwillige aansluiting, doet hier geen afbreuk aan. Op basis van de landeninformatie die de commissaris-generaal zelf aanhaalt, kan de versie van de feiten die door verzoeker wordt vooropgesteld dus geenszins uitgesloten worden.

Dit gezegd zijnde, dient opgemerkt te worden dat verzoeker wel degelijk uitgebreide en overtuigende verklaringen heeft afgelegd over zijn rekrutering door Al Shabaab. Hierbij dient rekening gehouden te worden met zijn scholingsniveau. Verzoeker ging enkel naar de Koranschool, zijnde een religieuze school waar de islam onderwezen wordt. Gelet op de specifieke aard van de leerstof die in dergelijke school aangeboden wordt, dient vastgesteld te worden dat verzoeker in feite ongeschoold is wat de “klassieke” school betreft. Hij heeft nooit geleerd om zijn mening te uiten, een verhaal te vertellen of concreet en gericht op vragen te antwoorden. Toch blijkt uit de notities van het interview dat verzoeker voldoende informatie heeft bijgebracht over de manier waarop hij gerekruteerd werd door Al Shabaab. De commissaris-generaal heeft de lat hierbij te hoog gelegd, zonder rekening te houden met het specifieke profiel van verzoeker. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker telkens nieuwe informatie gaf toen de

commissaris-generaal doorvroeg over de manier waarop hij gerekruteerd werd door Al Shabaab. Indien de commissaris-generaal nog verdere vragen had, of van mening was dat verzoeker te oppervlakkig bleef, kwam het hem toe om specifieke vragen te stellen over de rekrutering. Verzoeker heeft zijn uiterste best gedaan om op de open vragen te antwoorden, opnieuw rekening houdende met zijn ongeschoold profiel. Het gebrek aan doorvragen van de commissaris-generaal getuigt van een manifest gebrek aan zorgvuldigheid.

Ook wat de vragen over zijn ontvoering betreft heeft de commissaris-generaal de lat te hoog gelegd. Verzoeker heeft wel degelijk voldoende informatie gegeven hierover. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verzoeker zeer emotioneel werd toen hij sprak over het moment waarop zijn vader gedood werd door Al Shabaab, wat getuigt van zijn oprechtheid. Ook later in het interview verwoordde verzoeker opnieuw de pijn die hij voelde door het verlies van zijn vader. Verzoeker heeft bijgevolg zijn gedachtenproces op een heel eerlijke manier weergegeven, en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ernstig lijdt onder de dood van zijn vader, die zeer veel voor hem betekende. De commissaris-generaal verwijt aan verzoeker dat hij de dagindeling niet preciezer kon weergeven, maar heeft niet verder doorgevraagd, waardoor verzoeker onmogelijk kon weten dat de informatie die hij gaf onvoldoende zou zijn. Hetzelfde geldt voor de beschrijving van de moskee en de medegevangene A. O.

Wat verzoekers ontsnapping betreft, blijkt uit de notities van het interview dat de commissaris-generaal weinig vragen heeft gesteld. Deze acht het niet aannemelijk dat verzoeker zo gemakkelijk zou kunnen ontsnappen uit het kamp van Al Shabaab, maar heeft verzoeker hier niet mee geconfronteerd. Evenmin heeft hij verzoeker geconfronteerd met het feit dat hij enerzijds verklaarde dat hij de hele nacht onderweg was naar het huis van zijn oom, terwijl hij anderzijds verklaarde dat hij slechts twee uur onderweg was. Een misverstand of vertalingsfout kan bijgevolg niet uitgesloten worden. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker wel degelijk voldoende uitgebreide verklaringen heeft afgelegd over zijn rekrutering door Al Shabaab, alsook over zijn ontvoering.

De commissaris-generaal heeft enerzijds onvoldoende rekening gehouden met verzoekers profiel voor de beoordeling van zijn dossier, en anderzijds onvoldoende doorgevraagd over elementen die te oppervlakkig werden geacht.

Op pagina 10 van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal aan verzoeker vroeg waarover hij tijdens zijn laatste contact met zijn oom sprak. Verzoeker vertelde dan ook dat zijn oom hem vertelde over de ziekte van zijn oma. Dit is geenszins onverenigbaar met het feit dat verzoekers oom hem vertelde, tijdens een ander gesprek, dat Al Shabaab nog terugkwam naar het huis van verzoekers grootmoeder, op zoek naar verzoeker. De commissaris-generaal tracht duidelijk tegenstrijdigheden te vinden waar er geen zijn. Tot slot verwijt de commissaris-generaal verzoeker dat hij weinig kon vertellen over de jongen met wie hij een kamer deelde in Mogadishu. Hierbij houdt de commissaris-generaal echter onvoldoende rekening met de context waarin verzoeker in Mogadishu leefde. Verzoeker werd verstoep in dit huis in afwachting van zijn vertrek uit Somalië, kreeg eten op zijn kamer en kwam niet buiten. Omwille van deze context is het aannemelijk dat verzoeker geen vragen zou hebben gesteld aan de jongen met wie hij een kamer deelde. Hoe dan ook betreft dit geenszins een doorslaggevend element in verzoekers relaas.

De commissaris-generaal stelt nog dat het feit dat verzoeker geen internationale bescherming aanvroeg in Italië onverenigbaar is met een dringende nood aan internationale bescherming. Wat dit betreft wenst verzoeker aan te geven dat Italië slechts een etappe was op een lange reisweg, en hij wilde verder reizen naar een land waarin hij zich veilig voelde. Verzoeker had informatie over de moeilijke omstandigheden waarin erkende vluchtelingen vaak in Italië dienen te leven, waardoor hij dacht dat zijn grondrechten in dit land niet gerespecteerd zouden worden en dat hij er geen effectieve bescherming zou genieten. Dit is dan ook de reden waarom verzoeker besloot om naar België te komen en hier internationale bescherming in te dienen. Gelet op de omstandigheden en de relatief korte afstand die verzoeker nog diende af te leggen tussen Italië en België, kan er op basis van dit element niet geconcludeerd worden tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers relaas.

Verzoeker stelt dat hij in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Vooreerst wenst verzoeker nogmaals aan te dringen op het zeer hoge niveau van geweld dat nog steeds heerst in Middle Shabelle, waardoor waakzaamheid geboden is en verzoeker, in geval van twijfel, een beschermingsstatus dient toegekend te worden. Eveneens blijkt uit de landeninformatie dat er tussen Mogadishu en Masajid Ali Guduud, dorp waaruit verzoeker afkomstig is, sprake is van milities die de dorpen hebben opgeëist en wegblokkades opzetten om geld af te persen van voorbijgangers. Verzoeker citeert uit landeninformatie hieromtrent.

De "EUAA Country Guidance Somalië" van augustus 2023 bevat een niet-exhaustieve lijst van relevante risicofactoren waarmee rekening gehouden dient te worden bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. De algemene beslissing houdt echter geenszins rekening met mogelijke risicofactoren. De commissaris-generaal beperkt zich tot de algemene blote bewering volgens dewelke verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een verhoogde kwetsbaarheid zou blijken, en dat er geen aanwijzingen zouden

zijn die op een verhoogd risico zouden wijzen. Toch zijn er *in casu* een reeks risicofactoren voorhanden waarmee rekening gehouden moet worden. Deze risicofactoren houden grotendeels verband met de schrijnende socio-economische toestand die in de Hirshabelle Staat heerst, waar Middle Shabelle deel van uitmaakt. Verzoeker citeert uit landeninformatie hierover.

Ten eerste dient vastgesteld te worden dat verzoeker een laaggeschoolde jongeman is, die Somalië op 16-jarige leeftijd (of na leeftijdstest op 18-jarige leeftijd) verlaten heeft. Verzoeker ging enkel naar de Koranschool en heeft in Somalië nooit formeel gewerkt. Omwille van dit gebrek aan ervaring zou het voor verzoeker zeer moeilijk zijn om een job te vinden in zijn regio, waardoor verzoeker in een uiterst precare toestand dreigt terecht te komen in Somalië. Verzoeker hield zich in Somalië bezig met de zorg voor zijn oma en met het hoeden van geiten. Dit is dan ook de enige werkervaring die verzoeker heeft in Somalië. Moest hij opnieuw geiten kunnen hoeden, zou verzoeker voortdurend buiten werken en zich verplaatsen met zijn dieren. Door deze verplaatsingen zou verzoeker blootgesteld worden aan het willekeurig geweld in de regio, meer dan iemand die statisch werk zou uitoefenen, bijvoorbeeld door het uitbaten van een winkel. Moest verzoeker een andere job willen uitoefenen, dan zal hij in het dorp op zoek moeten gaan naar werk, opnieuw door zich in het openbaar te verplaatsen. Hoe dan ook zal verzoeker eerder manuele jobs kunnen uitoefenen, binnen de gemeenschap waarin hij is opgegroeid, en zal het voor hem moeilijk of zelfs onmogelijk zijn om tewerkgesteld te worden in een veiligere omgeving. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat verzoeker amper nog een familiaal netwerk heeft in Somalië. Verzoeker vertelde dat zijn moeder overleden is toen hij zeer jong was.

Verzoekers vader werd vermoord door Al Shabaab in augustus 2021. Verder heeft verzoeker nog twee (half)zussen in Somalië, die echter geen deel uitmaken van verzoekers kerngezin. Eveneens had verzoeker een broer, die echter meegenomen werd door Al Shabaab en sindsdien vermist is. Verzoeker is verder opgegroeid met zijn grootmoeder, voor wie verzoeker moest zorgen toen hij in Somalië verbleef en die, als oude vrouw, onmogelijk kan instaan voor het onderhoud van haar kleinzoon. Verder heeft verzoeker nog een oom in Somalië, die zijn eigen gezin heeft en evenmin langdurig voor zijn neefje kan zorgen. Omwille van dit gebrek aan familiaal netwerk zou het voor verzoeker veel moeilijker zijn om te voorzien in zijn basisbehoeften. Lokale contacten en clanverhoudingen zijn essentieel in de Somalische samenleving, waardoor een gebrek aan netwerk het leven in ruraal Somalië ernstig bemoeilijkt. Verzoeker zou niet kunnen rekenen op de hulp en steun van zijn familieleden om te overleven, en zou aan zijn lot overgelaten worden. Eveneens kunnen verzoekers familieleden hem niet inlichten over de risico's die verbonden zijn aan de situatie van willekeurig geweld in de regio, wat nog een bijkomende risicofactor inhoudt.

Ten derde speelt ook de moeilijke economische situatie waarin verzoeker zou terechtkomen bij terugkeer naar Somalië een belangrijke rol in de beoordeling van het risico dat verzoeker zou lopen. Dit element hangt samen met de vorige elementen, in die zin dat verzoeker genoodzaakt zou zijn om te werken in gebieden die getroffen worden door het conflict teneinde te voorzien in zijn basisbehoeften. Gelet op verzoekers gebrek aan familiaal netwerk in Somalië, heeft hij geen toegang tot werk op veilige en zekere plekken. Ook zou het voor verzoeker onmogelijk zijn om zich te verplaatsen naar andere regio's in Somalië moest de veiligheidssituatie dit vereisen, en dit bij gebrek aan financiële middelen. Verzoeker bevindt zich dan ook in een kwetsbaardere positie dan andere Somaliërs afkomstig uit de regio Middle Shabelle.

Ook het lang verblijf van verzoeker buiten Somalië vormt een individuele risicofactor waarmee voldoende rekening moet worden gehouden. Verzoeker vertrok uit Somalië in februari 2022, en verblijft bijgevolg reeds 2,5 jaar in België. Hij heeft hierdoor geen enkele recente ervaring met de regio waarin hij is opgegroeid. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, hebben er zich ontwikkelingen voorgedaan in de regio, in die zin dat milities zich op de wegen hebben gevestigd en blokkades hebben opgericht. Verzoeker is geenszins vertrouwd met deze nieuwe dynamiek. Het zal voor hem bijgevolg moeilijker zijn om de risico's in te schatten, waardoor het risico om slachtoffer te worden van (willekeurig) geweld voor verzoeker nog hoger ligt.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er dus wel degelijk een hele reeks individuele elementen voorhanden zijn die het risico op ernstige schade voor verzoeker verhogen bij terugkeer naar Somalië. Deze worden echter geenszins onderzocht, hoewel de commissaris-generaal hier kennis van had. Uit de *"EUAA Country Guidance: Somalia"* van augustus 2023 blijkt dat het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Middle Shabelle. Dit niveau is *in casu* bereikt.

Indien de Raad zou oordelen dat er bijkomend onderzoek nodig is om met volledige kennis van zaken een oordeel te kunnen vellen, dient de Raad de bestreden beslissing te vernietigen en terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal.

3.1.2. In een nota met opmerkingen van 12 september 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Het feit dat verzoeker bovendien nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn gedwongen rekrutering door Al Shabaab door te wijzen op zijn jonge leeftijd, zijn laaggeschooldheid, het feit dat hij enkel naar de Koranschool is geweest en dat hij zich louter bezighield met de zorg voor zijn oma en de geiten. De Raad wijst er in deze op dat verzoekers minderjarige leeftijd reeds is ontkracht door de leeftijdstest. Daarnaast kan zelfs van een laaggeschoold persoon worden verwacht dat deze coherente en doorleefde verklaringen kan afleggen over eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn vluchtrelaas. De Raad benadrukt hierbij dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of dat verzoeker niet in staat zou zijn om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten.

Daarnaast doet het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk en artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorziet slechts in de verplichting om de verzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarnaast heeft verzoeker de kans om deze tegenstrijdigheden te verhelderen middels onderhavig verzoekschrift en de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud die hij ontving ingevolge de toepassing van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en gelet op het feit dat verzoeker geen andere dienstige argumenten opwerpt die afbreuk kunnen doen aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, treedt de Raad deze integraal bij:

“Verder moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). Zo legt u vage verklaringen af in verband met de rekrutering als strijder voor al-Shabaab door uw leraar op de Koranschool. Uw leraar, zelf een lid van al-Shabaab (NPO, p. 13) vroeg jullie soms om deel te nemen aan de strijd. Echter komt u niet verder dan dat hij zei dat jullie naar het Paradijs zouden gaan en het jullie plicht was om te strijden voor het geloof (NPO, p. 15, 27, 28, 30), meer kan u niet zeggen over deze overtuigingspogingen. U vertelt dat u in de periode vóór uw vertrek twee a drie keer per week moest nablijven (NPO, p. 31) bij uw leraar die u tijdens deze extra lessen vertelde dat u zou gaan vechten voor al-Shabaab (NPO, p. 24). U kan echter weinig of niets vertellen over wat er gezegd werd tijdens deze extra lessen die de bedoeling hadden u voor te bereiden op uw indiensttreding als strijder bij al-Shabaab (NPO, p. 30, p. 34). U verklaart dat de leraar u vroeg om klaar te staan om te vertrekken met al-Shabaab (NPO, p. 24), maar kan niets vertellen over de voorbereidingen die u daarvoor moest treffen verder dan “klaar staan” en dat het die week zou gebeuren (NPO, p. 34). Het is evenwel opmerkelijk dat uw leraar, en bij uitbreiding al-Shabaab, u hierdoor de mogelijk zou bieden u alsnog te onttrekken aan hun vraag. Als u gevraagd wordt naar uw mening over al-Shabaab, verklaart u “Ik kende AS [al-Shabaab] niet zo goed maar ik hoorde wel dat ze slechte mensen zijn en mensen vermoorden (NPO, p. 29).” U kan ook geen andere voorbeelden aanhalen van jongens die door al-Shabaab werden gerekruteerd op de school. Het is niet aannemelijk dat u na 11 jaar op een Koranschool gezeten te hebben die gerund wordt door deze groepering, al-Shabaab niet zo goed kent of niet genoeg kent om er meer over te kunnen zeggen dan dat ze slechte personen waren. Het is ook niet aannemelijk dat u geen enkel ander geval kan geven van gedwongen rekrutering op de school of in het dorp dat tussen 2006 en 2022 volledig onder controle was van al-Shabaab (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) behalve het geval van uw eigen broer (NPO, p. 9, 28.), waarover u overigens ook niks kan vertellen (NPO, p. 28, 29). Verder is het ook weinig aannemelijk dat u in een relatief klein dorp dat onder controle stond van al-Shabaab opgroeide en in de Koranschool zat die volgens uw verklaringen gerund werd door een leraar die werkte voor al-Shabaab (NPO, p. 13) en nooit eerder en door niemand anders gevraagd werd om zich bij al-Shabaab aan te sluiten (NPO, p. 32) terwijl al-Shabaab wekelijks naar de school kwam om u en uw klasgenoten toe te spreken om u te vertellen dat u uw land moet verdedigen maar wachtte tot u bijna 18 jaar was om u te laten aansluiten als strijder. Deze manier van te werk gaan –voortdurend terugkomen en waarschuwen dat de jongens gerekruteerd zullen worden zonder dit ook effectief te doen – zou een weinig effectieve manier van handelen zijn aangezien al-Shabaab op die manier de jongens uitgebreid de kans geeft om zich aan de rekrutering te onttrekken. Bovendien is het niet duidelijk waarom al-Shabaab u nog zou vertrouwen en willen rekruteren aangezien uw vader door Al-Shabaab werd gedood (NPO, p. 6, 25) en u bovendien al geweigerd had om u aan te sluiten door weg te blijven van de Koranschool (NPO, p. 24).”

U legt ook vage verklaringen af in verband met uw ontvoering, meer bepaald in verband met de periode dat u opgesloten zat. U zat een week opgesloten in een kamer met een medegevangene maar weet behalve zijn naam weinig of niets over hem te vertellen (NPO, p. 33). Men zou nochtans redelijkerwijs mogen verwachten dat indien u een week opgesloten zat met een persoon in een kamer dat u enige informatie over die persoon heeft verkregen. U verklaart ook weinig gedetailleerd over uw gevangenschap zelf: u komt niet verder dan een algemene dagindeling, bidden, eten en slapen en kan weinig meer vertellen over wat u zag en hoorde, waar u was, hoe het eruit zag. Over de pogingen tot rekrutering kan u eveneens weinig vertellen, u komt opnieuw niet verder dan dat al-Shabaab u vertelde over uw plicht te vechten tegen de ongelovigen. Het is tevens weinig aannemelijk dat uw bewaker u de kans liet te ontsnappen op de manier waarop u aangeeft dat dit gebeurd is. Volgens uw verklaringen, kon u ontsnappen tijdens een onoplettendheid van een bewaker die u en uw medegevangene alleen laat net voor het avondgebed, terwijl u naar het toilet ging en uw medegevangene zich waste liet de bewaker jullie alleen om alvast te gaan bidden (NPO, p. 35). Het is weinig aannemelijk dat al-Shabaab zoveel belang hecht aan uw rekrutering dat zij ertoe overgaan uw vader te doden en u te ontvoeren, en u vervolgens vast te houden, in leven te houden en proberen te overtuigen strijder te worden, maar een dergelijke slechte bewaking voorzien dat u op deze gemakkelijke manier kan ontsnappen. U kent uw medegevangene nauwelijks, weet niets over hem maar volgt hem blindelings: u zegt immers niet te weten waar u zich op dat moment bevond. De jongen die volgens u al geruime tijd aan ontsnappen dacht (NPO, p. en NPO, p. 34), wacht tot op het moment dat jullie ontsnapt zijn om u te vragen waar u heen moet (NPO, p. 35) en blijkt dan toevallig uw oom te kennen en te weten waar hij woont en hij brengt u vervolgens vlot naar het huis van uw oom (NPO, p. 36). U kan dan verder ook geen informatie meer geven over wat er

vanaf dat moment met de jongen gebeurde of waar hij naartoe ging (NPO, p. 36-37). Dit tast de geloofwaardigheid van uw opsluiting en ontsnapping met de hulp van deze medegevangene sterk aan. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdig bent in de verklaringen omtrent de tijdsperiode van uw ontsnapping.

Het ene moment verklaart u dat u de hele nacht doorliep tot aan het huis van uw oom (NPO, p. 26). Het andere moment zegt u dan weer dat de plaats waar u werd vastgehouden niet ver van uw dorp was en dat u na twee uur lopen reeds bij het huis van uw oom aankwam (NPO, p. 35).

In verband met de feiten die plaatsvonden na uw vertrek, verklaart u initieel dat u in de gesprekken met uw oom enkel informatie uitwisselde over de gezondheid van uw oma (NPO, p. 10). Later verklaart u dat het uw oom was die u verteld heeft dat al-Shabaab teruggekomen is na uw ontsnapping naar het huis van uw grootmoeder en naar u vroeg in de week erna (NPO, p. 37). Later zijn ze niet meer teruggekomen (NPO, p. 37). Het is onwaarschijnlijk dat u dergelijke belangrijke informatie niet zou vermelden. Verder is het niet aannemelijk dat u nog een maand ondergedoken zat bij een familie in Mogadishu maar u over hen niks kan vertellen (NPO, p. 18). U deelde er nochtans een kamer met een andere jongen (NPO, p.).

Tenslotte getuigt het feit dat u Italië doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen, en u andere identiteitsgegevens opgaf toen uw vingerafdrukken werden genomen (zie antwoord Ministero dell'Interno, d.d. 4/4/2022), van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

U heeft geen documenten voorgelegd ter staving van verzoek om internationale bescherming."

Waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet en stelt dat er een "gebrek aan doorvragen" was door de commissaris-generaal, benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "gedeelte bewijslast" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Verzoeker brengt geen enkel stuk bij ter ondersteuning van zijn relaas en de Raad dient derhalve slechts acht te slaan op de afgelegde verklaringen en de beschikbare landeninformatie. Anders dan hetgeen verzoeker aanneemt – namelijk dat de bestreden beslissing louter op basis van de verklaringen het profiel van verzoeker als vaststaand feit moet aannemen – vormen zijn verklaringen, rekening gehouden met de bijzondere context van een verzoek om internationale bescherming, slechts het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek en de beoordeling van de feiten en omstandigheden.

In een eerste fase gebeurt namelijk de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl in de tweede fase de juridische beoordeling van deze gegevens gebeurt, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming.

In deze eerste fase moet verzoeker normalerwijs alle elementen tot staving van het verzoek zo spoedig mogelijk aanvoeren. Verzoeker is overigens het best in staat de gegevens te verstrekken die zijn profiel en persoonlijke omstandigheden kunnen bewijzen, alsook de overige relevante elementen die zijn relaas kenmerken. Dit neemt echter niet weg dat de commissaris-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met verzoeker dient samen te werken (zie in die zin HvJ 2 december 2014, C-148/13, ECLI:EU:C:2014:2406, punt 56 e.v. en HvJ 22 november 2012, C-277/11, ECLI:EU:C:2012:744, punt 65).

In dit verband blijkt uit het administratief dossier en het persoonlijk onderhoud in het bijzonder dat met inachtneming van de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker werd gehandeld en dat de *protection officer* in het persoonlijk onderhoud rekening hield met de persoonlijke of algemene

omstandigheden die een rol spelen bij het verzoek. Verzoeker kan het tegendeel niet concreet aannemelijk maken.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de motivering van de bestreden beslissing.

De vereiste bewijslast 'kan' artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet een eigen werkingssfeer bezorgen (HvJ 17 februari 2009, ECLI:EU:C:2009:94, *Elgafaji*, overwegingen 34-37, 40 en 43-44): met name in de 'uitzonderlijke situatie', 'ongeacht de identiteit' van een verzoeker, in die hypothese is het 'niet noodzakelijk dat hij aantoonde dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden' en 'zijn loutere aanwezigheid op het grondgebied volstaat'. *In casu* speelt deze uitzonderlijke situatie niet.

Waar verzoeker verwijst naar het zeer hoge niveau van geweld in Middle Shabelle en naar een artikel van Horn Observer van 21 december 2023 over de wegblokkades van milities tussen Mogadishu en Masjid Ali Guduud, benadrukt de Raad dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle verschillende factoren in ogenschouw werden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals de aanwezigheid van actoren van geweld; het aantal conflict gerelateerde incidenten; de intensiteit van deze incidenten; de aard van de gebruikte methodes en tactieken; de doelwitten die de partijen in het conflict beogen; het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld; de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of hun regio van herkomst te verlaten. De analyse van de veiligheidssituatie dient aldus als een geheel te worden gelezen.

Voorts wijst verweerder in de nota met opmerkingen erop dat Cedoca de veiligheidssituatie in Somalië voortdurend opvolgt. Recente ontwikkelingen en incidenten die kaderen binnen het beschreven geweldpatroon worden bij een volgende actualisatie van de COI Focus opgenomen. In het geval van fundamentele wijzigingen in het patroon van geweld dat Zuid- en Centraal-Somalië kenmerkt, wordt deze COI Focus versneld geüpdatet door Cedoca.

Waar door verzoeker wordt verwezen naar de wegblokkades tussen Mogadishu en Masjid Ali Guduud, verwijst de Raad naar het EUAA-rapport "*Somalia Security Situation*" van september 2021 (p. 42-44) en het EUAA-rapport "*Somalia Security Situation*" van februari 2023 (p. 51-53) waarin een bron stelt dat hoewel er sprake is van checkpoints onderweg waar belastingen worden geïnd, de meerderheid van de Somalische bevolking over land kan reizen. De expert maakt verder het onderscheid tussen Somalische burgers en personeel van de politie, het leger of de overheid die potentieel het doelwit kunnen zijn van aanslagen of ontvoeringen. Dat het risico op de weg afhankelijk is van wie je bent en wat je doet, wordt ook onderschreven door andere bronnen.

Uit niets blijkt dat verzoeker een profiel heeft dat bij terugkeer zou worden geviséerd. De algemene stelling in het verzoekschrift dat verzoeker gezien zijn afwezigheid uit Somalië sinds februari 2022 niet vertrouwd zou zijn met wegblokkades en checkpoints en aldus veiligheidsrisico's niet correct zou kunnen inschatten, kan niet worden gevolgd daar het geenszins een nieuw fenomeen betreft.

Uit verzoeker zijn verklaringen blijkt dat hij voldoende bekend is met zijn regio om er gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten en dat hij zich bij een terugkeer kan beroepen op de steun en bescherming van zijn netwerk, zodat hij geen groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit de regio.

Waar verzoeker voorts aanhaalt dat hij een laaggeschoolde jongeman is die Somalië op jonge leeftijd heeft verlaten, dat hij enkel naar de Koranschool ging, zich in Somalië enkel bezighield met de zorg voor zijn oma en met het hoeden van geiten, het financieel moeilijk heeft en dat hij geen ondersteunend familiaal netwerk heeft bij terugkeer, wat volgens hem tevens persoonlijke omstandigheden zijn die maken dat hij een groter risico loopt om slachtoffer te worden van (willekeurig) geweld, worden volgende bedenkingen gemaakt.

Uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker meerderjarig is. Hij beschikt over voldoende onderscheidingsvermogen om in zijn regio van herkomst gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten. Dat verzoeker enkel naar de Koranschool is gegaan, doet hier geen afbreuk aan. Verzoeker woonde in zijn dorp samen in een huis met zijn vader en oma en dat zijn oom samen met zijn gezin ook nog steeds in zijn dorp woont (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9-12). Het was ook verzoekers oom die zijn vertrek uit Somalië heeft geregeld en bekostigd (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 32). Verzoeker heeft uitermate vage verklaringen afgelegd over zijn verblijf in Mogadishu voor zijn vertrek (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18), wat een indicatie is dat hij bepaalde informatie achterhoudt met betrekking tot zijn netwerk en de omstandigheden van zijn vertrek. De Raad merkt hier bijkomend op dat verzoeker als reden voor het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in België opgaf dat hij eigenlijk onderweg naar Ierland was, maar hier werd tegengehouden en daarom zijn verzoek hier indiende (DVZ-verklaring, stuk 7).

Aan de dood van verzoeker zijn vader – die in Somalië als chauffeur werkt – door Al Shabaab wordt overigens geen geloof gehecht daar dit kadert binnen de ongeloofwaardige rekruteringspoging van verzoeker door de groepering. Aldus kan geenszins worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer niet zou kunnen rekenen op een familiaal netwerk. Wat de bewering betreft dat verzoeker tijdens het zorgen voor de schapen meer geraakt zou worden door willekeurig geweld, heeft verzoeker hier zelf op geen enkel ogenblik melding van gemaakt, noch zijn er concrete indicaties aanwezig waaruit dit zou blijken. Uit verzoekers verklaringen blijkt evenmin dat hij op een intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Somalië, een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Overigens heeft verzoeker zelf op geen enkel moment een vrees bij terugkeer aangehaald omwille van de humanitaire situatie in het land.

Ook verzoekers beweerde minderjarige leeftijd is reeds ontkracht door de leeftijdstest. De Raad herhaalt dat verzoeker over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om in zijn regio van herkomst gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten. Verzoeker toont immers niet aan dat zijn inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond).

Waar verzoeker nog stelt dat hij bij het hoeden van geiten bij een terugkeer blootgesteld zou worden aan willekeurig geweld, meer dan iemand die statisch werk zou uitoefenen, benadrukt de Raad dat verzoeker hier evenmin zelf ooit gewag van heeft gemaakt, en dat er geen concrete indicaties aanwezig zijn waaruit dit zou blijken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijfentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP